

ЦѢНА
5 ст.

Варненски Дневник

Независимъ ежедневенъ информационенъ вѣстникъ.

ЦѢНА
5 ст.

Редакторъ-стопанинъ Т. Теодоровъ.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Телефонъ №

ВАРНЕНСКО ГРАД. ОБЩИН. УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление

№ 19206.

гр. Варна, 23 октомври 1914 год.

Обявява се, че въ Кметството на 29 ноември т. г. отъ 3—4 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ съ **тайна** конкуренция за доставката на 13125 тлѣнци икономически и обикновени **електрически лампи**, пуждни на Градската Електрическа Инсталация въ града.

Приблизителна стойностъ около 15000 лева. Залогъ 5% 750 лева.

Конкурентитѣ трѣбва да се съобразятъ съ чл. чл. 11—14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

ИЗВѢСТІЕ.

Подписанитѣ **Ив. Касабовъ & Пеню Тодоровъ** нѣтъ гр. Варна, членове на досегашната фирма „ИВ. КАСАБОВЪ & П. ТОДОРОВЪ“, въ сжщиятъ градъ, павѣстваме, че по взаимно съгласие на двама ни, единия отъ насъ — **Ив. Касабовъ**, отъ 27 октомври 1914 година, излиза отъ съдружнѣто, като фирмата остава да сжществува за напредъ подъ името

„Пеню Тодоровъ-Варна“

и ще се занимава съ сжщиятъ родъ търговия.

Всѣкиятъ активъ и пасивъ на фирмата Ив. Касабовъ & П. Тодоровъ, остава за смѣтка на Пеню Тодоровъ.

Съ почитание:

Ив. Касабовъ & П. Тодоровъ.

Пустинахъ

въ продажба специално поръчано то ми пиво „ГАЛАТА“, мюнхенски типъ; свѣтло и черно.

За удобство на клиентелата си разширихъ салона на заведението гдѣто всѣкога ще павѣрвате **натурални напитки, първоначалствена кухня, закуски на скара** и др.

Съ почитъ: **Стефанъ Ивановъ**,
Притежател на хотелъ **Прѣславъ**, мусалата.

5—10

Прѣподавамъ

частни уроци теоритически и практически по горни дамски и дѣтски дрехи, усвояване въ кратко прѣме. Въ ателнето се приематъ и поръчки. Споразумѣние ул. „Драгоманъ“, № 6, сръщу протестанската църква **МАРИЙКА ЧЕРНЕВА**.

Манолъ Стефановъ,

Притежател на „малкиятъ турски банъ“ до Варна-Паласъ.

Съобщавамъ на многобройнитѣ си клиенти, че ремонтирахъ наново банитѣ гдѣто почитаемата ми клиентела ще остане напълно доволна отъ голѣмата чистота, бърза и акуратна прислуга и отъ извѣстната на общественото доброкачествена вода.

5—50

Рекламирайте чрѣзъ Варненски Дневникъ

Г. Бѣлчевъ — София.

Македония се бие.

Не ще бжде прѣувеличено ако се каже, че слѣдъ Христа най-голѣмни мъченици на този Божий свѣтъ е многозмъчена и страдалческа Македония. И наистина, хвърлете единъ бѣгълъ погледъ върху блиското минало и вапето сърце ще се свне болезнено прѣдъ видѣтъ на македонската голгота, започнала прѣзъ 1878 г. и краятъ на която се губи въ страшния хаосъ на обществения война.

Македония!

Каква неизмѣрима мъжа, какви смѣтни надежди буди въ сърцата ни само споменътъ на това, станало за насъ свещено име! Изоставена, откъсната отъ родното тѣло въ 1878 година Македония заживи съ единствената утѣха, че тамъ близо, задъ Рила грѣеше едно топло, животворящо слънце, чийто лъчи бавно и постепенно, но сигурно пропикваха въ нейнитѣ разкопани поля и балкани.

И започна се страшната и славна борба на македонската революционна организация. Попълзнаха като мравки въ роднитѣ мѣста македонскитѣ борци. Тѣ носѣха просвѣта, куражи и надежда на измъченото плѣме. И мрѣха, тъй както не сж мрѣли даже великанитѣ на голѣмата френска революция.

Несмѣтно е числото на падналитѣ жертви, неописуемъ сж подвижитѣ, павѣршенъ отъ тѣхъ. И ако свѣтътъ би могълъ за единъ моментъ да узнае всичко това той би се поклонилъ въ смиренно благоговение прѣдъ свѣтлата паметъ и могъщитѣ фигури на ония мъченици, които живѣха и мрѣха въ името на най-високъ и чистъ човѣшки идеалъ.

*

Слѣдъ жестоката мъчителна война, слънцето на свободата напълно бѣ изгрѣло надъ пещастната страна. Невѣроятното, за което едва смѣхмѣ да мислимъ, стана фактъ. Кракътъ на българскитѣ воици бѣ стѣпилъ чакъ въ Солунъ, а неговия орловъ погледъ стигаше до Витоля и Дебъръ отгдѣто хиляди протегнати ръци го викаха да бърза.

Уви, неочакванъ мраченъ облакъ започна да затъмнява изгрѣващото слънце. Недостойнитѣ съюзници, които въ миналитѣ величави борби на македонския робъ мародерствуваха сега безцеремонно се нахвърлиха на него. За тѣхъ Македония бѣ не освободена, съюзна страна, а завоювана територия и покорено плѣме.

И понесе се отново изъ македонскитѣ поля викътъ на отчаянието и смъртта. Започна се новата борба за избавление отъ новото пострашно робство.

Но прѣстѣпници и прѣдатели намѣсто да се вслушатъ въ воплитѣ на окървавена Македония, въ името на която бѣха повѣдени на смъртъ 300-та хиляди български синове, отдадохъ се на влѣченията на болнитѣ си амбиции, блънувайки за Родосто и Цариградъ. Отрѣзването дойде, но бѣше вече късно.

И Македония понесе отново своятъ тежъкъ кръстъ.

*

Неочаквано скоро настѣпи Видовъ-денъ. Новитѣ поробители на Македония изпитватъ вече ударитѣ на сждбата и женатъ плодове на гнусното си прѣстѣпление.

Надеждата отново стрѣ сърдцата на македонскитѣ мъченици. Прѣзнакътъ на ближното избавление подслъджава сегашното имъ мизерно сжществуване. И въ този великъ моментъ на очакване и възжелание поспиватъ се пакъ укори отъ вси страни. Отъ България искатъ да се дигне пакъ и въ името на нѣкаква „славянска идея“ да спасява и помага на вчерашнитѣ и днешни палачи на Македония. Това е невъзможно, нечовѣшкото пекане, което не може да бжде изпълнено.

Отъ признателностъ и почитъ къмъ паметта на 200-тѣ хиляди руски мъченици загинали за свободата, България поцади своя кръвнъ врагъ и въ сждбопосната минута тя не издигна ржка сръщу него.

Това стига, за носителитѣ на „Славянската идея“. Но не е само това. Днесъ една друга трагедия се разыгрива въ неосвободенитѣ

кѣтве на българското отечество.

Македония се бие!

Да, поробената, измъчена, окърбената Македония, за велико удоволствие на „славянофилитѣ“ днесъ се бие въ зацѣта на своитѣ палачи. Какво повече може да се иска отъ България?

На повциитѣ при Шабаци и при Лешница, по брѣговетѣ на Сава и на Дунавъ капятъ като есенни листа македонскитѣ чада. Прѣзъ деня въ калнитѣ траншеи, обиколени отъ кръвнитѣ си врагове, излагатъ тѣ юнашкитѣ си гърди на австрийскитѣ куршуми, а при вечеръ когато спрѣ жестокия бой, прѣзъ сълзи мечтаятъ за своитѣ роденъ кѣтъ, отжпканъ и безчестенъ отъ „славянскитѣ“ тиранѣ. Да, тѣ биятъ се и плачатъ и очакватъ близкия денъ на избавление и мѣстъ.

Положението.

Сега, когато турско-руско-англо-френско и пр. и пр. война може да се счита като започната, въпрѣки липсата на обичайнитѣ протоколни формалности, ще трѣбва да се даде мѣсто и на военнитѣ операции на отоманската войска въ Кавказъ и на египетската граница въ нашитѣ статни отъ сегата нататѣкъ.

Но до сега, телеграфическитѣ свѣдения върху тази война сж доста осжждни.

Англо-френската ескадра бомбардирала Дарданелитѣ отъ 18 км. далечъ, колкото да наруши мѣлчаннѣто, другъ английски крайцеръ нападналъ турския градъ Акаба, на Червеното море.

Трѣбва да прѣдупрѣдимъ читателитѣ си противъ разнитѣ повини за вѣстания и смутове въ Индия, Персия, Афганистанъ, пускани отъ Босфорскитѣ агенции.

Въображението на источнитѣ народи е много живо; въ тѣхнитѣ очи разнитѣ слухове се прѣувеличаватъ до неузнаваемостъ.

Интереса въ тази война не е въ сбиванията при Карсъ, Ерзерумъ, Трапезундъ и др., но се съсрѣдочава въ дѣйствиата на отоманскитѣ войски въ Египетъ.

Кавказкитѣ мюсюлмани хранятъ голѣмъ респектъ къмъ Бѣлия Царъ, за да

и въ двата магазина

= „ВИОЛЕТЪ“ =

на ул. „Нипка“ № 53 и ул. „Аспарухъ“ № 2 до „Пазаръ Парунъ“, осигурява мануфактурни и галантерейски стоки, се продават европейски и местни вълнени пръжди за чорапи, шалове и фусти при умерени цъни.

Молимъ Варненските граждани и граждани да използватъ случая.

Бангиевъ & Абаджиевъ.

Продава се

праздно мѣсто 200 кв. м. на Продромъ Серафимовъ П уч., ул. „Вднська“ № 14. срѣщу домътъ на г-нъ.

Д-ръ Титевъ (управителъ на Марийнската болница).

За споразуменіе редакцията.

Яни М. Зарокоста

— Варна. —

Фабрика за конякъ и разни спиртни питиета
Основана въ 1878 год.

Депозитъ на всѣкакви спиртни питиета, фини и др., разни ракии, прочутата екстра мастика, разни ликьори, фернетъ, вермутъ, чистъ отъ 95° спиртъ и денатуриранъ и пр.

ПОСТОЯНЕНЪ ГОЛЪМЪ ДЕПОЗИТЪ НА:
Натурални стари и нови бѣли и черни вина, местни и инострани французки, италиански и пр. и пр.

ПРОДАЖБА НА ЕДРО И ДРЕВНО.

Цѣнообразитъ се изпраща при първо поискване.

Стоки винаги първокачествени и цѣни безъ конкуренция.

За телеграми: „Зарокоста.“ 24—180

Жеимовърио еѣтнно!

Златарския магазинъ на

Бр. Перикли и Ник. Георгиеви

улица „Прѣславска“—Варна, телефонъ № 206

Съобщава, че има голѣмъ складъ отъ припчени грамове, контролирани които продава комплектъ отъ 2 К-о — 8'50 лева.

К. Д. Константиновъ

Павилиона „Балтъкъ-Пазаръ“

се продаватъ всички български вѣстници, френски: Temps, Matin, Journal, Букурещкия Journal ds Balkans, Independance Roumain, Румънски: Universul, Dimineata, Италиански: Tribuna.

Прѣди да направите каквито и да било застраховки, отнесете се до

Христо Ив. Чимшировъ

Агентъ на I-то Бълг. Застрахователно Д-ство „БЪЛГАРИЯ“. Телефонъ № 210.

Рекламата е душата на търговията.

смѣятъ, да прѣдприематъ нѣщо рѣшително.

Друго яче стои работата въ Египетъ, където турските войски ще срѣщнатъ симпатичнѣ на мѣстното население. Но трѣбва да се признае, че фелакитѣ, които съставятъ по-големата частъ отъ населението, сж малко воинствени, а и англичанитѣ сж били достатъчно прѣдвидливи за да не допуснатъ никакво оръжие въ страната.

Английския гарнизонъ въ Египетъ за сега е 17,000 души; той е усиленъ съ индийски войски, които споредъ Цариградски извѣстия, симпатизирали съ мѣстното население.

Слѣдъ извѣстно забавене на своитѣ движения въ Полша, руситѣ прѣдприематъ една силна офанзива къмъ Килсъ, на югъ отъ Радомъ, и къмъ Сандомиръ, важенъ стратегически пунктъ, който австрийцитѣ държатъ окупиранъ отъ единъ мѣсець. Сандомиръ е разположенъ близо до австрийската граница. Въ послѣднитѣ сражения, прѣзъ врѣме на което руситѣ прѣвзеха Килсъ и Сандомиръ, тѣ взели сжко 15,000 плѣнници.

На фронта къмъ Источна Пруссия, руситѣ заели Бакаржево, разположенъ на пруската граница между Сувалки и Мариабово.

На западния фронтъ, къмъ Ииръ, никакво намѣщение. Усилията на германцитѣ да прѣвзематъ тази мѣстност сж пропаднали. Сраженията продължаватъ близо до Реймъ и Вердюнъ, но безъ рѣшителенъ резултатъ.

Би казалъ човѣкъ, че двѣтѣ армии сж стигнали на мѣртва точка: тѣ тѣпчатъ на едно мѣсто.

На югъ, австро-унгарцитѣ извѣстятъ нови побѣди надъ сѣрбитѣ.

Изъ чуждия печатъ.

„Ендепандансъ Руменъ“ отъ 24 октомври: Неблагодарна работа е да се пророкува. Но, ако Турция не претендира за островитѣ, Гърция, въротно, не ще напустне своя неутралитетъ. България не ще иска да провокира Русия. Впрочемъ, тя не прѣстава да заявява своето намѣрение да остане въ очакване. Така, че, за сега, имаме основание да се надѣваме, че руско-турската война не ще повлече усложнение и на балканитѣ.

Прѣдъ единъ кореспондентъ на Цариградския в. „Ла Тюрки“, бившия ромънски министъръ Филипеску е направилъ слѣднитѣ изявления, прѣдадени и въ в. „Адевърулъ“:

Моето убѣждение е, че ако унгарцитѣ изпъзватъ побѣдителни, тѣ ще бждатъ по-неутомими срѣмъ ромънитѣ въ Унгария, отколкото до сега. А това ще

доведе, рано или късно, до война съ тѣхъ. Тя ще стане слѣдъ двѣ, три или четури години, затова, по-добъръ да стане още сега.

Има двѣ балкански държави, които поради миналото сж близки намъ: Сърбия и Гърция. Но това отъ миналото. Не че нашитѣ бждащи отношения съ тѣзи двѣ държави ще станатъ по-малко добри, но отношенията ни съ другитѣ държави, а особено съ България, могатъ да се по-добрятъ, което е нашето най-големо желание.

„Адевърулъ“ отъ 24 окт. Безъ ромънитѣ отъ Австро-Унгария, Ромъния ще бжде слаба и безъ значение; съединена обаче, съ ромънските земи отъ Австрия тя ще стане голѣма сила, която ще може да защитава своята независимост, отъ сжществуването на която ще иматъ нужда и други голѣми и малки държави въ Европа, а прѣди всичко самата Австро-Унгария, която, намалена, ще бжде наша най-искренна приятелка, защото нейното сжществуване ще зависи отъ нашето.(1)

„ЕПОКА“ отъ 24 окт.: Потвърждава се, че България не ще мобилизира и ще остане неутрална. Имамъ основателни причини да твърдимъ, че българския неутралитетъ ще донесе облаги на България. Знаемъ, че въ Атина, Нишъ и другадъ сж били повторени убѣдителнитѣ послѣжии, България да бжде осигурена за плодотѣ, които ще ѝ донесе нейниятъ неутралитетъ. Естествено е, че България е доволна да приеме това и да остане неутрална.

Ромънските вѣстници печататъ една заповѣдъ на Ромънското Военно Министерство, споредъ която наборитѣ отъ 1916 и 1917 години ще бждатъ подложени още сега на прѣгледъ прѣдъ наборнитѣ комисии, които ще застанатъ отъ 15 ноември до 21 януари.

„ПЕСТЕРЪ ЛОЙДЪ“ 1 ноември н. с.)

Графъ Андранш разглежда въ една статия, помѣстена въ в. „Маджаръ Хпрландъ“, новата руско-турска война и намира, че намѣсата на Турция въ грамадния европ. конфликтъ ѝ била наложена, защото сега въпросътъ се касае за нея за животъ или смъртъ.

Тѣкмо сега билъ най-благоприятния моментъ и за Ромъния и България да напуснатъ неутралитета си и се присѣдинятъ къмъ Турция, чрѣзъ което и цѣлия труденъ източенъ въпросъ прѣлъ да бжде разрѣшенъ воднѣжъ за винаги. Като изтъква, че въ случай, че Русия побѣди независимостта на Ромъния и България били застрашени и че спасението имъ било на страната на

Германия и Австро-Унгария, графъ Андранш продължава буквално така:

„Ние не водимъ завоевателна война; ние не желаемъ даже да упражняваме никаква политическа хегемония надъ близкия птокъ. Ние желаемъ само да живѣемъ въ приятелство, почиваще на общността на интереситѣ съ съвършенно независими, мощни и жизнеспособни държави. Консервативнитѣ елементи на близкия птокъ могатъ сега да си осигурятъ това разрѣшение на въпроса чрѣзъ единъ мощенъ замахъ, защото не сжществува никаква съмнѣние, че намѣсата на тѣзи държави, заедно съ Турция, ще рѣши окончателно борбата, особено, ако Италия и Гърция останатъ неутрални, което сжко може и трѣбва да бжде постигнато“.

Константинъ Милле, въ една статия въ „Адевърулъ“ (24 ноември) изброява грѣшкитѣ на ромънската политика, — вслѣдствие отъ не наврѣменото намѣсване на Ромъния противъ Австро-Унгария. Една отъ тѣзи грѣшки, споредъ Милле, е ѝ слѣдната:

Тогавъ отъ българитѣ ни раздѣляше незамръзвалия още Дунавъ, когато, кой знае да ли слѣдъ единъ мѣсець Дунава не ще може да се минава пѣтъ, което ще направи нашата, ако не невъзможна, то много помѣчна.

Б. Р. Сжщиятъ Милле, единъ денъ прѣди това, като говори за българската опасност, писа: „Да първаме въ тази възможностъ, (че България ще ни нападне), значи да се боимъ отъ сѣнката си“.

Българи плѣници въ Австрия.

Прѣди двѣ седмици австрийските военни власти сж освободили частъ отъ ония македонски българи, които сж били плѣнени като войници въ сѣрбската армия. Една група отъ освободенитѣ сж стигнали вече въ София. Между тѣхъ се намиратъ Лазаръ Василевъ отъ с. Любойно, Прѣспанско и Алексъ Трайковъ отъ с. Дупени, тоже Прѣспанско, които разказватъ слѣдното:

„Къмъ края на м. мартъ т. г. сѣрбските власти замъкнаха ни насипа, заедно съ други наши сънародници и ни откараха въ Валево. Щомъ се обяви войната, развѣстиха ни помежду войници отъ сѣрбска народност и ни пзиратиха на първата боева линия, макаръ да не бѣхме още никакъ обучени. Участвувахме въ едно сражение въ околноститѣ на Винеградъ, където сполучихме да се отдѣлимъ отъ сѣрбските вой-

ици и да се прѣдадемъ на австрийците. Така на групи отъ по нѣколко души прѣдадохме се около 30 българини. Цѣмъ научиха, че сме отъ българска народностъ, австрийците взеха да ни успокояватъ и ни увѣриха, че ще бѣдемъ третирани най-благосклонно. И наистина, трѣбва съ признателностъ да кажемъ, че прѣзъ всичкото врѣме на плѣнничество то ни бѣхмѣ гладани твърдѣ добри. Изпърво закарани ни въ Вишеградъ, послѣ въ Сараево, и най-послѣ прѣмѣстиха ни Естергонтъ-Таборъ (Унгрия) гдѣто заварихме голѣмъ брой руски и сръбски плѣнници. Между послѣдните имаше и около 450 македонци. Насъ, българите ни държеха отдѣлно отъ другите плѣнници.

На послѣднѣтъ отнесохме се до българското консулство въ Буда-Пеща съ молба да се застъпи прѣдъ австрийските власти за освобождението ни. И наистина, наскоро слѣдъ нашата молба, пушнаха ни на свобода, слѣдъ като ни купиха по единъ костюмъ дрѣхы. За по-нататѣшното ни пътуване се погрижи българското консулство въ Буда-Пеща.

До като бѣхмѣ въ сръбската армия, страдахмѣ главно отъ лонитѣ обноси на сърбитѣ спрямо насъ, българите. Освѣтъ това, страдахмѣ отъ недостатъчната и дѣлокачествена храна. На всички желанието ни бѣ да избѣгаме най-малкото, защото никой отъ насъ не искаше да се бие зарадъ мжичеството на своите близки и защото виждахмѣ, че сърбитѣ ни каратъ просто като на касанища. Но не бѣше лесно избѣгането, защото сърбитѣ ни надзираваха най-строго, както въ врѣме на боевете, така и въ тѣхъ. Сега се считаме крайно щастливи, за гдѣто се намираме въ България между своите братя“.

Поправени ж.-пѣтни линии.

Роттердамъ, 27 октомврий. „Nieuwe Rotterdamsche kurent“ съобщава че германците сж възобновили и поправили желѣзопѣтните линии при Брюге, Куртре и Гандъ които били поврѣдени отъ белгийците.

Обстрѣлването на Ярмутъ и англ. преса.

Лондонъ, 27 окт. Обстрѣлването на Ярмутъ живо се коментира отъ английската преса.

„ТАЙМСЪ“ казва, че обстрѣлването започнало съвсѣмъ неочаквано „ДЕЙЛИ МЕЙЛЪ“, намира че потъналите два военни парахода сж били поврѣдени при Ярмутъ. „Дейли Мейлътъ“ се пита дали германските параходи не се информиратъ отъ дѣкой безжизненъ телеграфъ.

Сраженията при Изеръ

Парижъ, 27 октомврий в. „Gaulois“ описва по слѣдния начинъ подвижата на вюртембергската бригада: Къмъ 12 часѣтъ на обѣдъ вюртембергските войски, на голѣми маси, прѣминаха р. Изеръ, подпомагани отъ своята артилерия. Слѣдствие седмдневния ожесточенъ бой, рѣката бѣше запълнена съ трупове, потънали лодки и дѣнери, германците прѣминаха рѣката върху единъ мостъ отъ трупове. Нашите войски, прѣзъ това врѣме бѣха зели позиции на лѣвия брѣгъ на рѣката.

Морските сражения.

Берлинъ, 26 октом. Относно германската побѣда при Чили, вѣстниците даватъ слѣдните съобщения: Английскиятъ крайцеръ „Monmouth“ продупченъ отъ нашия гранатъ биде потопенъ заедно съ цѣлия екипажъ. Слѣдъ потъването на „Monmouth“ нашия гранатъ бидоха отправени сръбцу английския крайцеръ „God Hope“. Голѣмийтъ орѣдия на германските военни параходи стрѣляха съ изумителна точностъ. Слѣдъ като горнята частъ на крайцера биде унищожена, а заедно съ нея и орѣдията, послѣдния биде принуденъ да се отправи къмъ брѣга: морската вода бѣсно пахлуваше прѣзъ голѣмийтъ дупки въ корпуса му.

Нашите параходи прѣслѣдваха крайцера. Врѣмето бѣше бурно, вълните силно дѣждѣ. „Central News“ се учи отъ Лима че крайцерите „God Hope“ и „Glasgow“ успѣли да се спасятъ обаче получили тежки поврѣди.

Въ това сражение взеха участие германските крайцери „Шархорстъ“, „Гайзенау“ и „Нюрнбергъ“. Въ този моментъ германските крайцери сж хвърлили котва при Валпараисо. Сражението трая всичко 1 часъ.

Смѣлъ подвигъ на германски авиатори.

Берлинъ, 27 октомврий. Поручикъ Каспаръ и подполковникъ Росъ, прѣхвързнаха рѣкава мѣжду Кале и Дуеръ; тѣ сж първите германски офицери които отъ началото на войната сж прѣхвързнали това разстояние.

Боевете въ Галиция.

СОФИЯ, 28 октом. Генералния щабъ съобщава: На источно пруския фронтъ руските войски отбиха германците въ силно укрѣпения районъ при Верболовъ и се отправиха къмъ Сталлопенскъ, като продължаваха да прѣслѣдватъ неприятелските ариергарди. На лѣвия брѣгъ на р. Висла, руската кавалерия, като навлѣзе въ германска територия поврѣди желѣзопѣтната линия приважния възелъ Плешенкъ на севѣро-западъ отъ Калишъ По пѣтя за Краковъ, на 24 окт. русите атакуваха австрийските ариергарди при р. Нидъ, а на 25 октом. при р. Нидзица. Въ Галиция русите продължаватъ настѣплението си; въ послѣдните боеве австрийците изгубиха 25 офицери и 12000 долни чиновове, плѣнени отъ русите. При Пшемисль бидоха взети много бойни материали и около 1,000 плѣнници.

Савинскій.

Животъ, Зестри и Ханимали застрахова Д-во „България“ при най-изпосни премии. Справки при Чимшировъ. Телефонъ № 210

Константиноу Миле пише въ „Адеврълъ“:

Интересътъ на Германия и Австро-Унгрия е да ни тичатъ въ война съ България, за да ни отвлѣкатъ отъ Трансилвания. България, обаче, нѣма интересъ да се поддаде на австро-германските интриги.

Но и да прѣдположимъ, че тя се палъже, ние поне не трѣбва да направимъ същото. Даже, ако нашите събди навлѣзатъ въ българска Македония, ние не трѣбва да се намисаме. Ние върваме, че, въ единъ или другъ случай, Македония ще се върне на българите, пѣкъ и справедливо е да имъ бѣде повърната българската частъ отъ тази провинция.

Сжщо така ние върваме, че Ромѣния мисли да повърне на България по-голѣмата частъ отъ Добруджа въ случай, че вземе Трансилвания и Буковина.

Нашиятъ дългъ ни диктува, веднага щомъ България се ангажира сръбцу Сърбия, да я оставимъ да се разправя съ сърби, гърци и руси, а ние да напуснемъ нашия неутралитетъ и да минемъ Карпатите.

Послѣденъ часъ

Сърбитѣ окончателно разбити.

СОФИЯ, 28 октом. 2 ч. сл. обѣдъ. Току що пристигналите новини отъ Видинъ гласятъ че сръбската армия е разбита по всички фронтове и австро-германските войски сж минали р. Тимокъ и Дунава и днесъ се водятъ сражения на 30 клм. отъ Кула.

Паничъ въ Кюстендилъ.

СОФИЯ, 28 октомврий. Сръбски митнически чиновници сж разправяли на наши митничари, че австро-германските войски сж минали Дунава. Прѣвидѣ крайно критическото положение на Сърбия, говори се че Паничъ е пристигналъ въ Кюстендилъ дѣто днесъ е ималъ срѣща съ нашия м-ръ прѣдседателъ г-нъ Д-ръ В. Радославовъ.

Царъ Николай на бойното поле.

Петроградъ, 27 октом. П. Т. А. На 26 октомврий императоръ Николай пристиг-

на въ Полмъ, прѣе делегациите отъ градското и селското население и посети болниците като разговаря съ много ранени.

Японски успѣхи при Цингъ-Тау.

ВИЕНА, 27 октомврий. Б. Т. А. На Кореспонденцбюро съобщава отъ Тонко: Прѣзъ врѣме на пристѣпа при Цингъ-Тау, японците сж взели 2,300 д. плѣнници и имаха 14 души офицери ранени и 426 убити и ранени.

Сраженията въ Кавказъ.

Цариградъ, 27 окт. Б. Т. А. Кореспонденцбюро. Макарь че на бойното поле започнаха да ваятъ сѣгшове, палието настѣпление въ Кавказъ продължава. Гръцкия митрополитъ въ Зунгулдагъ телеграфира че прѣзъ врѣме на вчерашната бомбардировка, русите нарушавайки международното право, стрѣляха сръбцу гръцката църка и училище. Митрополитътъ отъ свое име и отъ името на гръцката нация порицава дѣйствиата на русите.

Сраженията при Ерзерумъ.

Петроградъ, 27 октомврий. (П. Т. А.) Главния генераленъ щабъ на кавказските армии съобщава: На 26-я октомврий сутринята близо до Кюпрю-кѣой сраженията започнаха съ по-голѣма сила, когато неприятеля отпрати сръбцу насъ съсѣдоточените около Ерзерумъ войски, които бѣха засилени съ гарнизона на тази крепостъ.

Явствува, че германски офицери командуватъ турските войски. Слѣдъ обѣдъ сраженията бѣха особено упорити, когато турците подкрѣпиха авангардните си войски съ прѣсени дивизии, обаче тѣхниятъ опитъ да обходятъ единъ отъ нашите флангове пропадна.

Сраженията на западния театръ.

Парижъ, 27 октом. Б. Т. А. Официално комюнике. На лѣвото крило германците подновиха настѣплението си при Дикемуйденъ въ областта на Итернъ, особено на югопатоку отъ Итернъ. Тѣхните атаки бѣха отблъснати отъ нашите войски. Атаките при Сенъ Лари се свършиха съ плененъ неуспѣхъ за неприятеля.

За всички видове Застраховки отнесе се до Хр. №. Чимшировъ, телефонъ № 210.

Общата война.

Подробности по морските сражения.

Берлинъ, 27 октомврий. До като вчера английското адмиралтейство отричаше нашата побѣда при Чили, днесъ в. „Нюйоркъ Хералдъ“ пише: Английските крайцери напустпаха пристанището ва да прослѣдятъ германските параходи. Послѣдните заблѣзиха приближаващите се английски крайцери и имъ откриха огънь отъ едно разстояние отъ 3,000 метра къдѣто започна сражението и се свърши съ пълненъ успѣхъ на германската флота.

Модеренъ обуварски магазинъ на П. ВЕРГИЕВЪ

Варна, улица „Прѣславска“.

Всѣки день изложба:

За проданъ въ голѣмъ изборъ Оригинални Американски дамски, мъжки и дѣтски обуца отъ извѣстнитѣ и реномирани обуварски фабрики въ Америка.

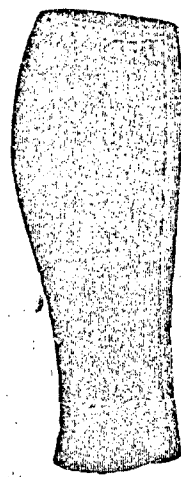
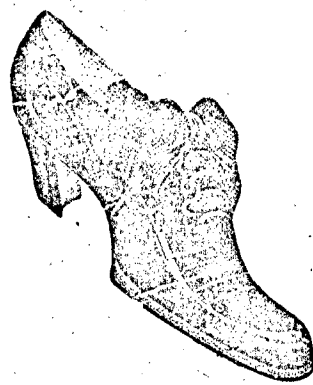
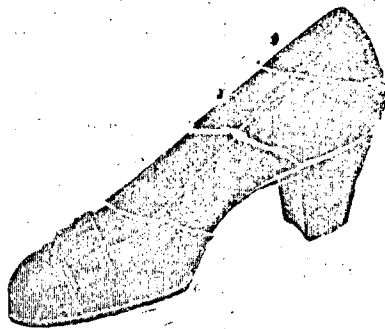
По елегантностъ и солидностъ задоволяватъ и най-взискателна клиента.

Продаватъ се:

Гамашни, зимни панталони, гимнастически и доташни дамски и мъжки пантофи. Копринени и обиковени I-во кач. вързалки.

Всѣки има голѣмата възможностъ да се увѣри въ истинността при първо само посѣщаване на магазина.

Кремове за обуца първокачествени. Най-добритѣ гуми за обуца „Оксепадъ“ и „Палма“ и пр. и пр.

Най-добъръ и голѣмъ подборъ на елеганти дамски и др. салонни, външални бѣли кожени и атлазени обуца, а също и разни цвѣтни дѣтски обуца.

Пристигна ми голѣмъ изборъ отъ истински руски галоши „Трижгълникъ“.

„САЛВАТОРЪ“

единствено сръдство за изкореняване на мазоли.

7-100

9000 килограма

Мелнишки вина продавамъ.

Справка редакцията.

Продажба Даракъ и Чанкало

Малко употребяванъ.

За споразумение редакцията.

Въ рибния магазинъ на Андонъ Велевъ (Таланджията)

ул. „Солунска“ до I пол. участъкъ (Балъкъ-пазаръ)

се намиратъ винаги:

прѣсенъ едрозърнестъ черъ хайверъ, прѣсени и прѣсеносолни скумрии и всѣки видове морски риби, а също и разни консервирани и пушени ликурини (кефали) и др.

Голѣмъ складъ за продажба на ябълки, орѣхи, чесънъ, лукъ и други при най-износни цѣни. 33-100

Голѣмъ изборъ отъ дамски дрехи

ПРИ

ПАЗАРЪ ПАНУШЪ

НАКТО И ВСИКИ ЗИМНИ АРТИКУЛИ 4-20

Посрѣдническо бюро

П. Г.

Нуждающитѣ се да купятъ или наематъ къщи, магазини, лозя и др. да се отнесатъ до моето бюро. Посрѣдничата за сключаване шотекъ, на износни условия. Съ почта, 20-100

ЯНИ С. КИРЯКОВЪ — Хотелъ „Прѣславъ“

Търговска печатница

на А. Самсаровъ & С-ие — Варна

въ зданието „Варна-Паласъ“

Телефонъ № 240.

Изработва по вкусъ и изящностъ всѣкакви печатарски поръчки, като: бланки, фактури, чекове, пликове съ една, двѣ, три и повече боп. Разни брошури, списания, вѣстници, регистри цвѣтни и други поръчки.

Работа акуратна, точна на време изпълнена. Цѣни най-износни.

Д-ръ Хр. Докторовъ — Варна.

Приема болни: СУТРИНЪ отъ 10-12 ч. СЛ. ОБЕДЪ „ 2-4 ч.

На болнитѣ въ медиколабораторния му кабинетъ се правятъ необходимитѣ микроскопически издирвания (анализи), които улесняватъ значително разпознаването на болеститѣ и хода на лѣченпето имъ, особено при:

туберкуловата, болеститѣ на пикочно-половитѣ органи, разнитѣ гноетечения, заразителнитѣ болѣсти, кръвта, разнитѣ паразити и пр.

Уижтвания се даватъ безплатно. Телефонъ № 268. Адресъ: ул. „6 Септември“ (домъ Г. х. Дечевъ сръцу руското консулато).

Търговска печатница — Варна.